

РЕШЕНИЕ

№ 7564

гр. София, 30.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 30.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9270** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Сдружение за изследователски практики, представлявано от управителя В. С., срещу писмо изх.№ВОП02-52/21.08.2020г. на министъра на земеделието, храните и горите, в частта му, с която е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, поискана с заявление вх.№ВОП02-52/05.082020г. на МЗХГ относно а директорите на държавни предприятия към МЗХГ: възраст; вид висше образование и специалност; години стаж в горската система; заемани длъжности през последните 10 години и съответните времеви периоди, вкл. в различни подразделения в системата на горите; получени награди или друг вид отличия за постигнати добри резултати през последните 10 години, както и основанията за тях; наложени наказания /вкл. уволнения/ през последните 10г., съответните дати и причините за тях. Според жалбоподателя, търсената информация касае професионални данни на директорите на държавни предприятия към МЗХГ, поради което не следва да се прилага ограничението на чл.2, ал.5 ЗДОИ. Твърди, че предоставянето на информацията ще позволи на заинтересованата общественост да прецени доколко обективно и законосъобразно се избират и назначават ръководни кадри в държавните горски предприятия. Жалбоподателят иска оспореният отказ на министъра на земеделието, храните и горите да бъде отменен, а делото да бъде върнато като преписка на

административния орган със задължителни указания да бъде предоставената търсената информация.

В съдебно заседание жалбоподателят Сдружение за изследователски практики, чрез юрисконсулт У., поддържа жалбата. Претендира разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по оспорването – министърът на МЗХГ, в съдебно заседание чрез юриск.Г. и в представени от нея писмени бележки, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заявление за достъп до обществена информация с вх.№ВОП02-52/05.082020г. на МЗХГ от Сдружение за изследователски практики е поискано от Министерство на земеделието, храните и горите предоставянето на достъп до следната обществена информация относно всички директори на държавни предприятия и всички държавни горски и ловни стопанства към МЗХГ: наименование на предприятието/териториалното поделение; име и възраст на директора; вид висше образование и специалност; години стаж в горската система; заемани длъжности през последните 10 години и съответните времеви периоди, вкл. в различни подразделения в системата на горите; получени награди или друг вид отличия за постигнати добри резултати през последните 10г., както и основанията за тях; наложени наказания /вкл.уволнения/ през последните 10г., съответно дати и причините за тях. Посочено е, че се иска информацията да бъде предоставена по електронен път.

С писмо ВОП02-52/18.08.2020г., на основание чл.32, ал.1 ЗДОИ, заявлението, в частта му с която се търси информация относно директорите на териториалните поделения – държавни горски и ловни стопанства, е изпратено за произнасяне по компетентност на съответните директори на държавни предприятия.

С писмо изх.№ВОП02-52/21.08.2020г. на министъра на земеделието, храните и горите е предоставена информация относно имената на директорите на съответните държавни предприятия по чл.163 ЗГ; посочено е, че всички лица, назначени за директори на ДП, отговарят на изискванията, заложи в ЗГ за заемане на длъжността „директор“ на държавно предприятие по отношение на образование и трудов и/или служебен стаж по специалността, придобит след завършване на висше лесовъдско образование. По отношение на останалата търсена информация, е прието, че същата не е обществена по смисъла на ЗДОИ и на основание чл.2, ал.5 е изключена от приложното поле на закона, тъй като представлява „лични данни“ по смисъла на чл.4, ал.1 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016г.

Жалбата до съда срещу постановения на 21.08.2020г. акт, в частта му с която е отказано предоставянето на информация, е подадената на 04.09.2020г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и е неблагоприятно засегнато от решението, доколкото достъп до част от търсената от него обществената информация е отказан; в преклузивния 14-дневен срок за оспорване. По съществуващото

на жалбата и като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорената част на акта, освен на основанията, сочени от оспорващия, и на всички основания за законосъобразност по чл.146 АПК, съдът взе предвид следното:

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 на закона. Съобразно тази законова дефиниция, министъра на МЗХГ е задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ; т.е. оспореният отказ е постановен от компетентен орган /при условията на заместване/.

Съгласно чл.2, ал.1 ЗДОИ, обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая е поискана информацията относно лицата, които са назначени за директори на държавни предприятия към МЗХГ.

За да постанови отказа си, административният орган е изложил съображения – че тя касае лични данни на трети лица. По така изложените мотиви съдът взе предвид следното:

Съгласно §1, т.2 от ДР на ЗДОИ "лични данни" е понятието по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.); т.е. „лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ предвижда, че ЗДОИ не се прилага за достъпа до лични данни.

Съдът намира, обаче, че в случай че тези лични данни представляват и обществена информация, се прилага разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, съгласно която, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация-официална и служебна е налице, и в случая когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес.

Съгласно чл. 171, ал.2 ЗГ за директор на държавно предприятие по чл.163 ЗГ, се назначава лице: с висше лесовъдско образование с образователно-квалификационна степен "магистър"; с трудов и/или служебен стаж по специалността не по-малък от 7 години, придобит след завършване на висшето образование по т. 1; което не е осъждано на лишаване от свобода за престъпление от общ характер. Т.е. информацията относно образованието и придобитият стаж по специалността, съответно на длъжностите на които е придобит той, на лицата, назначени от министъра на ЗХГ за директори на държавни предприятия по чл.63 ЗГ, дава възможност да се прецени дали тези лица отговарят на изискванията на закона и в

тази връзка се явява свързана с обществения живот в страната. Налице е и втората предпоставка по чл.2, ал.1 ЗДОИ, а именно тази информация да даде възможност на лицата, които я търсят, да си съставят собствено мнение относно дейността на задължен по закона субект при назначаване на директори на държавни предприятия. Предвид горното съдът намира, че горната, искана от жалбоподателя, информация е "обществена" по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ.

Информацията е служебна по смисъла на чл.11 ЗДОИ – събира се и се съхранява във връзка дейността на органите и техните администрации - в случая с оглед назначаването на директори на ДП; като не се спори, че се съхранява в администрацията на ответника. По правилото на чл.13, ал.1 ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен с изключение на случаите, изрично уредени с разпоредбата на чл.13, ал.2 от ЗДОИ, чиито предпоставки в случая не са налице.

В случай че при задължения субект е създадена и/или се съхранява исканата информация, същият следва да отговори с решение, съдържащо реквизитите по чл. 34 и чл. 38 от ЗДОИ, като предостави достъп до исканата информация /при съобразяване и с правата на трети евентуално засегнати лица по реда на чл. 31 от ЗДОИ/ или като мотивирано откаже достъпа, ако е налице някое от законовите основания за това, изрично посочени в чл. 37 от ЗДОИ.

Съгласно чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация-официална и служебна е налице, и в случая когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Съгласно легалната дефиниция за „надделяващ обществен интерес”, съдържаща се в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ, такъв е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3.

Случаите в ЗДОИ, когато исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, са два: когато тя съдържа лични данни на това лице или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първия от тях, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл.31, ал.4 ЗДОИ, "предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице". Съобразно общият принцип, прогласен в чл.17, ал.2 от закона, исканата информация при посочените условия се отказва. Законът обаче сам предвижда изключение от този общ принцип с чл.17, ал.2, пр. последно и чл.31, ал.5 ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице "надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ".

Позоваващият се на този текст не е длъжен да доказва съществуването на надделяващ обществен интерес; онзи, който твърди обратното, е длъжен да го докаже. Мотиви за липса на надделяващ обществен интерес в решението на министъра на ЗХГ, върху когото лежи доказателствената тежест да обори законовата презумпция, липсват.

В конкретния случай съдът намира, че в не са налице основанията по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ по следващите съображения. Видно от цитираната норма задължението служебно на административния орган е да изследва дали са налице всички предпоставки за отказ по посочената разпоредба, дадени кумулативно, а именно дали се засяга интерес

на трето лице, дали има негов отказ и на последно място дали исканата информация има надделяващ обществен интерес, съобразно легалната дефиниция на това понятие. Т.е. за административния орган е възникнало задължение за изследване на обстоятелствата дали е налице съгласие на третите лица и при липса на такова – дали е налице надделяващ обществен интерес. Безспорно в конкретния случай информацията засяга трети лица. В оспореният отказ обаче въобще не е искано тяхното съгласие за предоставянето ѝ и не е изследван въпросът и не са събрани доказателства дали е налице надделяващ обществен интерес, каквото позоваване се съдържа и в заявлението за достъп. Като не е направил това, а формално се е позовал на обстоятелството, че търсената информация представлява лични данни, административният орган е допуснал съществено нарушение на административно производствените правила, а именно на чл. 35 от АПК – решението е издадено без да са изяснени и обсъдени всички фактически обстоятелства от значение за случая, както и в нарушение на чл. 36 от АПК – не са събрани служебно всички относими доказателства.

По изложените съображения, настоящият състав счита, че оспореното в това производство решение, с което е отказано предоставяне на достъп до обществена информация относно образованието на директорите на ДП и техния стаж в горската система, е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, тъй като не е изискано съгласието на третите лица и не е обсъдено евентуалното наличие на обществен интерес. Поради горното, оспореният отказ, в тази част, следва да се отмени и делото да бъде върнато с указание да се поиска съгласието на третите лица и при евентуален техен отказ да се обсъди наличието на надделяващ обществен интерес от предоставянето на исканата информация.

Изявлението в оспореното решение, че всички лица, назначени за директори на ДП, отговарят на изискванията, заложили в ЗГ за заемане на длъжността „директор“ на ДП, по отношение на образование и /или служебен стаж по специалността, придобит след завършване на висше лесовъдско образование, представлява правен извод, който се прави въз основа на информацията, чието предоставяне се иска, и съответно без тази информация заявителят не може да го провери и да направи изводите си относно дейността на министъра при назначаването на директори на ДП.

По отношение на искането за предоставяне на информация относно наложените на директорите на ДП наказания и получени от тях награди, съдът намира, че то е неясно и много общо формулирано, тъй като не е ясно за какви точно наказания и награди се търси информация – дисциплинарни, административни или други; съответно от който са наложени те и по кой ред, което не дава възможност да се прецени дори дали информацията се съхранява при ответника, още повече, че третите лица за които се търси информация не са държавни служители, а страна по граждански договор за управление. Поради това не може и да се прецени, дали тази информация е свързана с обществения живот и дава възможност да се състави мнение относно дейността на задължените по закона субекти. С оглед горното съдът намира, че административният орган е следвало, съгласно чл.29, ал.1 ЗДОИ, да укаже на заявителя да уточни предмета на исканата обществена информация. Като не е сторил това, министъра на ЗХГ е допуснал процесуално нарушение, което не дава възможност да се прецени и материалната законосъобразност на отказа му, поради което в тази му част той ще следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган за

изпълнение на процедурата по чл.29 ЗДОИ.

Предвид изхода на делото и на основание и чл.143, ал.1 ЗДОИ, на жалбоподателят ще следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Предвид изложеното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ писмо изх.№ВОП02-52/21.08.2020г. на министъра на земеделието, храните и горите, в ЧАСТТА МУ, с която е отказано предоставяне на достъп до обществена информация, поискана от Сдружение за изследователски практики с заявление вх.№ВОП02-52/05.082020г. на МЗХГ.

ИЗПРАЩА преписката на министъра на земеделието, храните и горите, за ново произнасяне при спазване на дадените в мотивите на настоящото решение указания, в срок от един месец от постъпването на преписката в МЗХГ в изпълнение на влязло в сила решение.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на Сдружение за изследователски, с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: